

Někteří jedinci mají na silnicích potřebu se se sanitkou předhánět

Člověk musí věnovat cestě maximální pozornost, předvídat situace v silničním provozu a k tomu všemu vám ještě stoupne adrenalin, říká Jaroslav Vrzáček, řidič sanitky Červeného kříže.

■ Veronika Dawidowicz

Co obnáší vaše práce?

Spočívá jednoduše řečeno v bezpečném převozu pacientů z bodu A do bodu B. Směrodatně především dialyzovaných pacientů, kteří mají potíže s ledvinami. Pracuje jim už bohužel jenom jedna nebo v nejhorsím případě žádná. Tito lidé musí co nejdříve na transplantaci, která se může uskutečnit až tehdy, když se najde vhodný dárcce nebo mladý člověk, kterému pár hodin předtím vyhasl život.

Jak jste se k této práci dostal?

Zhruba před třemi lety jsem hledal práci. Kuchařina, kurýrní služba či rozvážka jídel už mě nejen nebavily, ale hlavně mě žádným způsobem nenaplnovaly.

Řekl jsem si, že se chci se zaměstnáním posunout dál, a přemýšlel jsem, co by mě mohlo bavit. Zašel jsem se zeptat na místní sídlo sanitky (oblastní spolek Český červený kříž) a zjistil si vše potřebné.

Musel jste si dodělávat nějaké vzdělání?

Po úspěšném složení zkoušek, které byly zakončeny zdravotním (záchranným) kurzem, jsem byl přijat. Tuto práci nemůže dělat každý. Je potřeba především absolvovat výše zmíněný kurz. Samozřejmostí je také vlastnit řidičský průkaz alespoň skupiny B.

Původně jsem si myslela, že jezdíte tzv. „rychlou“, ale vyvedl jste mě z omylu. V čem je tedy rozdíl?

Rozdíl je to v tom, že my jsme vedeni jako DZS (Dopravní zdravotní služba), a i když jsme v Integrovaném záchranném sboru jako záchranka, policie a hasiči, tak k vážnějším případům nejezdíme, pokud tomu není z nějakého ojedinělého důvodu jinak.

Rychlá, neboli záchranka, jezdí k případům a málokdy někoho převáží nebo odváží. Proto jsme tu my, něco jako jejich bratři, a úzce mezi sebou spolupracujeme. Někdy nás volají na pomoc, abychom je zastoupili u méně závažných případů nebo když potřebují volnou sanitku.

Jezdíte i k akutním případům?

Dá se říct, že ano. Nechci to žádným způsobem přivolávat, ale když se stane hromadná nehoda, srazí se autobus či vlak nebo dojde k jiné fatální události, kde je zraněno více lidí, je formou IZS vyhlášen tzv. „trauma plán“, a když to přeženu, tak je v takové situaci dobrá každá ruka a noha, sanitka nevyjímaje. Je tedy jasné, že i my „valíme“ k neštěstí na majáky a houkačky, když je potřeba.

Jaký je to pocit, řídit se silnicí za zvuku sirény a blikání majáků?

Dobrá otázka. Je to minimálně třikrát větší zodpovědnost za volantem. Člověk musí věnovat cestě maximální pozornost, předvídat situace v silničním provozu a do toho všeho vám stoupne adrenalin.

Co třeba řidiči? Dávají přednost, když jede sanitka?

Čekal jsem, že se na to zeptáte. Abych pravdu řekl, tak ze 70 % jsou řidiči uvědomělí. Co mohu soudit z mého pohledu a zatím jen dvouleté praxe za volantem sanitky, tak jsou řidiči, kteří uhnou, přizastaví na pravou stranu komunikace a dají přednost, v ojedinělých případech dokon-

PŘI CESTĚ k pacientům, kteří jsou covid pozitivní, se řidiči sanitky vždy chrání nejen speciálními bílými obleky, ale i kompletní ochranou obličeje pomocí respirátoru a štítu.

ce vytvoří tzv. „záchrannou uličkou“, abychom mohli projet.

No a pak jsou tady ti horší, sváteční řidiči, kteří nevěnují pozornost řízení, nevnímají, co se kolem nich a především za nimi děje. Nevidí, neslyší anebo spíš nechťejí.

Zažil jsem i to, že se mnou někteří jedinci naschvál závodili, překáželi mi v jízdě a 'vybrzdovovali'.

Vozíte i pacienty, kteří mají nějaké komplikace spojené s covidem-19?

Převážíme pacienty pozitivní na covid-19, ale i s podezřením na něj. Přijedeme ve speciálních bílých oblecích, ochranou dýchacích cest a vlastně celého obličeje pomocí respirátoru a štítu.

Vozíme také pacienty s tuberkulózou či s dýchacími obtížemi, připojené na kyslík.

Bojíte se při převozu pacientů covid pozitivních, že byste se mohl nakazit?

Nebojím a jsem toho názoru, že lidé, kteří mají od malička silnou imunitu, v dospělosti dodržují životní styl, dbají na zdravý životní styl, pravidelně sportují a tělu dopřávají potřebné vitamíny a minerální látky každý den, se ani nemohou nakazit a prodělat koronavirem v horším stádiu. Takže k zamyšlení.

Je teď v „koronavirové“ době více práce?

Je to nárazové, ale asi ano. Sloužíme nepřetržitý provoz, takže jsou dny, kdy se celý den honíme, nevíme kam dřív, nemáme čas se skoro ani najíst. Jsou ale i dny, kdy si na základně v klidu vypijeme kávu a prohodíme pár slov. Podotýkám ale, že tohle se děje opravdu málokdy.

Co si myslíte o lidech, kteří ignorují například nošení roušek, chodí demonstrovat na Václavák, pořádají tajné párty, ... ?

Osobně jsem toho názoru, že demonstrace nemají žádný význam. Doma ať si každý dělá, co uzná za vhodné. Žijeme doufám stále ve svobodné zemi. Co se týče roušek a respirátorů, jsem zastáncem toho, aby se plně využívaly v nemocnicích a v místech s větším počtem osob a skupin lidí.

Už jste někdy musel dávat třeba první pomoc?

Přiznám se, že první pomoc jako takovou ne, ale už mi například omdlela pacientka ve výtahu. Kdybych ji včas nezachytil, upadla by na zem a k stávajícím zdravotním obtížím by si ještě navíc mohla rozbít hlavu, vyrazit zuby nebo zlomit jednu z končetin. Naštěstí stačilo pomoci dlaně svě-

JAROSLAV jezdí ke svým pacientům s úsměvem. Jediné, co ho naštvě, jsou neohleduplní řidiči.

3x foto: archiv JV

řenu paní poplácat po tváři a oslovit.

Zažil jste nějaký „výjezd“, který vám utkvěl v paměti?

Snad jen ty, u kterých rádoby řidiči nedávají přednost, nevidí nás ve zpětném zrcátku nebo nás třeba kvůli nahlas puštěnému rádiu neslyší. To věřte, že kolikrát dokáže v ten moment pořádně napumpovat žíly (smích).

Máte nějakou práci, o které sníte, nebo vydržíte v sanitce?

Mohu s čistým srdcem na rovinu říct, že jsem se ve zdravotnictví našel a toto poslání vykonávám rád.

I přesto, že mě tato práce baví, budu ji za pár měsíců měnit. Mé vysněné zaměstnání je totiž jiné a mám do něj teď zdárně namířeno. Po splnění požadavků jsem byl úspěšně přijat k policii.

Máte tip na zajímavý příběh, námět na článek nebo chcete vyjádřit svůj názor k aktuálnímu dění v Jihlavě? Neváhejte a ozvěte se na:
732 506 053
nebo napište na
dawidowicz@jihlavske-listy.cz